

отъ тогава сѣкорашъ имаха помеждѣ си тѣмъ дво-
 ница епископи сорекованіе. А въ време-то на царь
 Зинона, когато въ Константинополь вѣше епископъ
 Акакій, а въ Римъ Симпликій, въ конецъ-атъ на пе-
 то-то столѣтіе, стана отдѣленіе на сички-те члѣв-
 ствительно. А начала отъ тая причина: священникъ
 Іоаннъ преименуемый Талаій, доде въ Константи-
 нополь, за да ходатайствѣва, щото ако са слѣчи,
 да умри епископъ-атъ Александрійскій, жители-те
 на томъ градъ да извѣратъ епископъ, кого-то щатъ,
 и са закле предъ царь Зинона, че той нивга неше
 да иска да стани епископъ Александрійскій, и кѣто
 получи ходатайство-то си, повърна са въ отече-
 ство-то си. Но понеже са слѣчи, тѣ умря Оймо-
 тей, Александрійскій-атъ епископъ, стана мѣ на-
 слѣдникъ реченый Іоаннъ, кой-то пристѣпи клетвѣ-
 тѣ си, и авіе показа презреніе кѣмто Константи-
 нопольскій-атъ епископъ Акакіа, кѣто мѣ написа
 споретъ обычай-атъ сжовщителны писма; а Акакій
 понеже са смѣти отъ това, направи съ Зинововѣ-тѣ
 силѣ, тѣ са извержи Іоаннъ, и вмѣсто него ста-
 на епископъ Александрійскій Петръ Моггъ, кой-то
 са обѣща, че ще да даде исповѣданіе за вѣрѣ-тѣ,
 и че ще да пиши, и распрати соборны писма, и на
 Акакіа и на Симеликіа, и на прочіи-те главни
 епископи. А Іоаннъ кѣто доде въ Антиохіѣ, и
 пріе препорѣчителны писма отъ Каландоніа Антио-
 хійскій епископъ, утиде въ Римъ, и на клевети
 Акакіа и Могга предъ Симпликіа, а Симпликій пи-
 са и на царь Зинона и на Акакіа, а тѣи мѣ са